

[Skov Jørgensen.]

havde den ærede formand for udvalget ikke modtaget noget svar fra den højtærede handelsminister.

Selv om vi altså ikke fandt spørgsmålene i forbindelse med lovforslaget tilstrækkeligt oplyst, gennemtvang regeringspartiernes repræsentanter i udvalget, at betænkningen blev afgivet. Det er om denne arbejdsform, jeg anvendte betegnelsen uheldig. Det er over for mig oplyst, at Falck har en svømmedykkerskole, beliggende i Århus, til uddannelse af korpsets frømand. Den er bygget op på grundlag af norske og tyske erfaringer, og så vidt jeg kan skønne, repræsenterer den en væsentlig del af de erfaringer, vi her i landet har indhøstet på dette område.

De spørgsmål, jeg bl. a. havde ønsket besvaret, var, om den højtærede handelsminister var indstillet på at tage hensyn til dette erfaringsområde, når reglerne for dykkerskoler og svømmedykkerprøve skal fastlægges. Vil disse svømmedykkere, der er uddannet i Århus efter en anden plan end den foreslåede, men som i praksis har vist sig at arbejde godt, kunne få udstedt dykkerbevis i henhold til reglerne i § 15? Efter udkastet til bekendtgørelse om prøver for svømmedykkere ser det ud til, at alle svømmedykkere skal kunne anvende lukket system. Så vidt jeg forstår, anvendes dette næppe uden for marinen. Hvis der til redningsarbejde og andet arbejde under vandet, hvortil svømmedykkere er nødvendige, fortrinsvis anvendes udstyr med åbent system, er der vel ikke grund til at kræve, at folk, der aldrig får brug for dette kostbare svømmedykkerudstyr, skal oplæres og aflægge prøve i anvendelsen heraf.

Jeg kan efter sagens natur ikke være fagmand på disse områder, men de nævnte eksempler tjener til at vise, at der endnu er spørgsmål, som ikke er afklaret inden for de to områder, hvor det foreliggende lovforslag ændrer gældende lov, nemlig med hensyn til private erhvervsdrivende og med hensyn til de såkaldte frømand. Vi gjorde i udvalget opmærksom herpå og søgte at få tidspunktet for afgivelse af betænkning udsat, indtil disse spørgsmål var besvaret. Men det lod sig ikke gøre, flertallet havde skrevet sin betænkning. Vi måtte da, som det fremgår af betænkningen, stille ændringsforslag til § 1, stk. 1, og til § 15, stk. 2, og

jeg anbefaler at stemme for disse ændringsforslag. Men også bortset fra de deri omhandlede spørgsmål vil der være enkeltheder, som vi ønsker at få klaret i udvalget mellem anden og tredje behandling. De af den højtærede handelsminister stillede ændringsforslag til § 1, stk. 2, og til § 4 om et nyt stk. 3 kan vi tiltræde.

Vi vil derimod ikke ved tredje behandling kunne medvirke til gennemførelse af lovforslaget, hvis der ikke tages hensyn til de af os stillede ændringsforslag, eller hvis ikke der fremkommer den af os indtil nu forgæves efterlyste begrundelse for at se bort fra erhvervenes ønsker og erfaringer ved denne lovgivning.

Baagø: Vi påpegede fra konservativ side ved første behandling, at det ville være betænkeligt ad lovgivningens vej at foretage indskrænkning i den frie næring over for de erhvervsvirksomheder, som dykker for egen regning. Det er navnlig stenfisker-erhvervet, der kan blive tale om i denne forbindelse. Vi var derfor meget interesseret i stenfiskernes fremmøde i udvalget. Jeg fik det bestemte indtryk, at de menesker, som ved den lejlighed førte ordet, talte om noget, som de forstod sig på; de forstod også at begrunde deres standpunkt under henvisning til det praktiske arbejde inden for dette erhverv. Det var derfor med nogen forbavselse, vi hørte, at man ved det samme møde, efter at de fremmødte var gået, pludselig erklærede, at nu kunne vi afgive betænkning med det samme. Da vi spurgte, hvorledes det kunne lade sig gøre — vi måtte da først tale om, hvad der skulle stå i betænkningen — lød svaret, at betækningsudkastet var skrevet, det kunne vi få at høre med det samme. Ganske vist er dette lovgivningsområde ikke så stort, ikke så betydningsfuldt måske, men jeg må sige, at i de år, jeg har været medlem af folketinget, har jeg ikke været ude for noget tilsvarende, og jeg kan ikke se nogen rimelig begrundelse for at gå frem på den måde.

Vil man ikke imødekomme de ønsker, erhvervenes repræsentanter fremfører, må vi i alt fald forlange, at deres ønsker tilbagevises på en saglig måde. Vil man hævde, at det ikke er rigtigt, hvad erhvervene fremfører, må der gives en begrundelse